

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Hester regina. Cap[itulum]. lxxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus Fo. cccxxvij.

runt eam exploratores: et duxerunt ad holofer-
nē: qui statim ppter eius nimium decorē captus
est i oculis suis. Cū autē ipm adorasset iudith:
interrogauit eā cur ad se venisset. Que rēdit:
q̄ idcirco venerat: vt saluaret aiam suam: eo q̄
populū suū ppter peccata ipsorū in manu holo-
fernis cognouerat esse tradendum. Addeus q̄
deus suus eā miserat vt ipsa sibi hec nunciarer:
suosq̄ vsus cōsilio ipm vsq̄ in hierusalē cū oī ex-
ercitu suo intromitteret: omnēq̄ populū sicut
oues sine pastore obstineret. Que cum holofer-
ni placuissent: iussit ei dare de conuulso suo. Il-
la autē non posse de cibis eorū comedere dixit
ne super se eueniret ira dei. Petiitq̄ sibi dari
copiā per triduum egrediēdi ad orādūz deū suū.
Et ita per tres dies noctibus exibat: et dñm p
suo populo exorabat. Quarto hō die holofer-
nes fecit cenā seruis suis: et iussit vagno eunu-
cho: vt iudith vocaret ad mensam. Cuius pul-
chritudine et ornamentis holofernes captus:
locū dīoz effectus bibit vniūq̄ extra oēm modū
et inebriat⁹ stat⁹ festinavit ad lectū. Vagno autē
iudith in eius cubiculū introduxit: vt concibe-
ret secum holofernes. Quē quoq̄ inebriat⁹ ad
hospitiā festinarunt. Holofernes autē iacebat
in lecto nimia ebrietate sopit⁹. Precepit ergo
iudith ancille: vt ad ostiū cubiculi obseruaret:
et oratiōe premissa cū lacrymis inuocato dño:
pugione holofernis: qui pendeat ad colūā
et oluit: et percutiēs bls in ceruicē eius: caput
ipm abscedit: et inuoluit illd canopeo suo: hoc
est serico reticulato: et tradidit ancille: q̄ misit
illud in perā suā. Et egressę sunt ambe p̄m cō-
suetudinē quasi ad orationē: transeuntēsq̄ ca-
stra venerūt ad portā ciuitat⁹: et vocauit iudith
custodes: apertaq̄ ianua ingressa est: cunctisq̄
cubus cōcurrētibus ad eā: accensitq̄ lumina
ribus protulit caput holofernis: et oīa que sibi
deus fecerat enarrauit. Vocatusq̄ achior vi-
sōq̄ holofernis capite adorauit deum israel: et
appositus est ad populū dñi. Eunq̄ oīs pplus
laudasset deum: de mandato iudith caput holo-
fernis in muro suspenderunt: et diluculo in ho-
stes impetū fecerūt. Quō vidētes assyr̄i māda-
uerūt p̄ncipē suū vocari. Cū autē intrasset va-
gno: vt excitaret eū: vidit corp⁹ sine capite: nec
inuenit iudith. Quod assyr̄i audientes timore
ac stupore percussi: se in fugā dederūt. Quos
filij israel cedentes vsq̄ ad fines suos persecu-
ti sunt: et vix per .xxx. dies eorū spolia college-
runt. Aniuersa quoq̄ que fuerant holofernis
iudith donauerūt. Post hec ascendit iudith in
hierusalē: et deo grātiās egit. Vocatusq̄ est cā-
byses ab hebreis: secundus nabuchodonosor.
Rediensq̄ iudith berbūliā pseueravit in san-
cta viduitate oibus diebus vite sue: et dimittēs
abiā suā liberā q̄euit in pace annoz. cv. Sepul-
taq̄ est in monumēto manasse viri sui. Hec est
vbi iudith et alijs quibus supra.

De sancta hester regina.

Cap. lxxxi.

Hester regi-

na claruit in ciuitate
te susa: que postmo-
dūz edessa dicta est
tpe assueri siue artaxerxis re-
gis persarū: qui regnauit ab
india vsq̄ ad ethiopia supra
ccxxvij. puñcias. Qui tertio
anno imperij sui fecit grande
conuulū cunctis p̄ncipibus
et magnatibus puñciarū: quod durauit. clxx.
dieb⁹ in domo sua mirabili: cuius colūne erant
argenteę: rectum hō instar firmamenti habens
gēmas diuersi coloris: in figura syderū et signo-
rum dispositas. Post hos dies conuulū inuila-
uit omne populū qui erat in susis et discubues
rūt extra domum. vij. diebus in vestibulo horū
deliciarum: quod mira pulchritudine decoratū
erat. Vasti quoq̄ regina fecit conuulū femina-
rum in palatio vbi rex manere consueuerat.
Die autē. vij. precepit rex. vij. eunuchis: vt in-
roducerent reginā in apparatu suo: vt osten-
deret omnib⁹ pulchritudinē eius. Que ad im-
perium regis venire contempsit. Et iratus rex
de consilio. vij. sapientū qui sibi semper astabāt
mandauit: vt ultra vasti non ingrederetur ad
reges: sed altera melior regnaret pro ea: vt per
hoc discerent omnes mulieres nō parū pende-
re mandata maritorū suorum. Igitur ad sug-
gestionem puerozum regis: ceperunt inquiri
virgines in omni regno eius: et tradit aggeo eu-
nicho ad custodiā: et acceperunt cultus et orna-
menta ad libitum suū: vt quecūq̄ oculis regis
placeret ipsa regnaret pro vasti. Erat tunc in
susis iudeus nomine mardocheus de tribu ge-
minū: qui descēderat de transmigratiōe lecho-
nise. Hic erat nutritius filie fratris edesse: que
alio nomine dicebatur hester: quā orbatā vtro-
q̄ parēte mardocheus adoptrauerat in filiā.
Hec inter ceteras puellas tradita est eunuchis:
que non indicauit populū suū sicut ei manda-
uerat mardocheus. Inuenitq̄ hester gratiam
in oculis eunuchis: et tradidit ei ornamenta pul-
chriora. et vij. puellas que excolerent eam. Por-
ro virgines per ordinē ingrediebātur ad regē:
et que ab eo egressa fuerat: non poterat ad eum
redire nisi eam ex nōse vocaret. Mardocheus
autē versabatur circa domū regis curas habēs
salutis filie. Tandē ex ordine venit dies: quo
hester ad regē ingressa est in ornatu specioso.
Et inuenit grātiā apud regem: et fecit eam re-
gnare pro vasti. vij. anno regni eius et celebra-
uit nuptias integro mense: donaq̄ largitus est
occasione nuptiarū: iuxta eius magnificentiaz
regalem. Eodē tempore irati sunt duo eunu-
chi regis ianitores: et machinati sunt in mortē
eius: quod mardocheum non latuit. Qui iudis

E liij

caute hester et illa regi ex nomine mardochei: que sitius est et inuentu: et appesus est vterque in partibulo. Et traditu est scripture in annalibus strabant. Post hec assuerus exaltauit aman amalechitem de stirpe agag: fecitque eum post se primum in omni regno suo. Et adorabant eum omnes serui regis preter mardocheum: qui propter patrias leges coram eo genua non flexerebat. Quod attendens aman indignatus est: et cognoscens cum esse hebreum: cogitauit omnes hebreos perdere qui erant in regno assueri: veteri motus odio: quia iudei perdiderant amalechitas. Duodecimo igitur anno assueri missa est fors in vnam coram aman: quo die et quo mense gens iudeorum interfici deberet. Et est uis fors. xliij. die mensis duodecimi. Aman autem suggerere regi: quod gens iudeorum nouis legibus vteret et regis iussa conteneret: pacem regni turbaret: decreuit: rex ut gens illa oimino periret. Tunc aman promississet impendere decem milia talentorum argenti in gazophylacio regis et bonis iudeorum: concessit rex omne illud argentum aman: et quod de populo illo ageret ut sibi placeret. Tulitque rex anulum quo utebatur: et dedit aman: ut scriptas litteras ex nomine regis anulo suo signaret. Tunc scripsit aman nomine regis istas anulo regis signans: ut occiderentur iudei a paruulo usque ad senem et bona eorum diriperentur. xliij. die mensis. Statimque in iustis pependit edictum. Quod cum audissent iudei stuerunt. Hester quoque hoc audies accersiuit mardocheum: qui omnia ei per eunuchum significauit: et exemplum edicti ei misit: mandans ut ad regem intraret et ei pro suo populo supplicaret. Et quibus hester iuxta legem regis non auderet ad eum ingredi nisi vocata sub pena mortis: tamen in domino confisa exposuit se periculo: et mandauit mardocheo: ut omnes iudei pro eum orarent et triduo ieiunarent. Die autem tertio premissa oratione indura regalibus: stetit in atriis contra basilicam regis cum duabus puellis. Qui cum respexisset eam toruo vultu: timens hester collapsa est. Quod cernens rex et ei compatiens: quod ipsam pre omnibus diligebat: surgens venit ad eam: et cepit hortari ne timeret: eo quod talis legi que pro subditis facta erat ipsa utpote regina non tenebatur. Illa vero surgens de angustia regem osculata: inuitauit eum et aman ea die secum ad prandium. Et cum secum ambo comedisent: obrulit rex hester ut peteret quicquid ab eo veller. Que iterum eos duos videlicet regem et aman tantum pro die sequenti ad conuiuium inuitauit: et tunc ab eo peteret quod optabat. Egressus est itaque aman letens. Et videns mardocheum sibi non assurrexisse indignatus est: et vocatis amicis indicauit eis omne gloriam suam: addens quod ipsum solum cum rege hester ad conuiuium inuitasset. Verumtamen nihil se habere putabat: dum viueret mardocheus. Sed

amicis consulentibus iussit trabem excelsum parari: ut regi suggereret: quatenus mardocheum in ipsa appenderet: et sic letus ad conuiuium intraret. Noctem illam rex duxit insomne: iussitque sibi deferri annales et legi. Et ventum est ad locum: ubi erat scriptum: quod mardocheus nunciasset ei facinus eunuchorum. Tunc rex interrogans audisset: quod ex hoc mardocheus nihil premissi consecutus fuerat: quesitum quis esset in atriis: et responderunt ei quod aman. Ipse enim intrauerat: ut regi suggereret de morte mardochei. Tunc vocatus intrasset: interrogauit eum rex: quid fieri deberet viro: quem rex desiderabat honorare. Qui cogitans pro se dictum: respondit: quod indutus regalibus et coronatus super equum regis per totam ciuitatem deberet circumducere: resnente habenas primo de principibus regis. Statimque iussit rex: ut quicquid aman dixerat: mane faceret mardocheo: nihil omnino preter mittens. Quod cum fecisset consternatus rediit domum. Et ecce nuntii regis conuulerunt eum ad conuiuium regine ventre. Finitoque conuulso dixit rex hester: ut peteret quicquid veller. Que petiit sibi donari vitas et omni populo suo: cum per omnes prouincias ab aman mandati fuissent occidi. Quod aman audies timuit. Rexque iratus surrexit: et horum intravit: et cum post horam redisset: inuenit aman super lectum regine corruisse: in quo ipsa iacebat: ut ei pro anima sua supplicaret: putansque quod eam opprimere veller exclamauit. Et cum ab eunuchis audisset: quod trabem ad suspendium mardochei parasset: iussit enim in ipsa immediate appendi: et dedit hester domum aman. Auditoque ab ea quod mardocheus patruus suus esset: dedit ei anulum suum quem receperat ab aman. Qui de mandato regis scripsit nouas litteras: regis anulo signatas prioribus contrarias ad principes prouinciarum: ne occiderent iudei: immo illos qui parati erant ad interfecionem ipsorum iudei interficerent: et manus principum esset cum eis. Et factum est nomen iudeorum celebre. Agitur precedenti die ante diem qua iudei occidi debebant: videlicet decimatertia die mensis duodecimi percusserunt iudei hostes suos plaga magna per omnes prouincias ad septuaginta quatuor milia. In iustis vero interfecerunt sexcentos viros. Die vero decimaquarta solennitate diste celebrantes conuiuia magna fecerunt. Deinde regis mandato suspensi sunt decem filii aman: et omnis eius progenies deleta est. Et constitutus est mardocheus loco aman princeps primum post regem. Hester quoque regina domino seruauit omnibus diebus: et genuit regi filium nomine artaxerxe: qui post regem assuerum in regno successit. Mortuo quoque assuero regina hester cum filio suo annis pluribus imperium tenuit. Et post hec in pace dormiuit. Sepulta in iustis in sepulchro regali. Hec ex libro hester: et alijs voluminibus quibus supra.